

2n diumenge després d'Epifania

Preludi musical: Coral d'Epifania. Cantata 65.
J.S. Bach

Benvinguda i pregària

Himne: Cantem un càntic ple d'amor (CG 5)

Lletra: B. Planes Música: W.B. Bradbry

Crida a la lloança: Salm 146

Himne: La terra canta al creador

Lletra: J. Pallàs Música: K. Gelty, S. Towned

Lectures bíbliques:

Isaïes 62:1-5 i 1ª Corintis 12:1-11

Himne: Con sincera gratitud (HC 56)

Lletra: C. Wordsworth Trad. P.D. Sosa.

Música: J. Hintze Arm. J. S. Bach

Proclamació de la paraula

Lectura evangeli: Lluc 4: 14-30

Pregària per la il·luminació

Predicació

Interludi musical: "Senyor Déu meu"

Tradicional sueca. Arr, P. Hamm (CG 216)

Resposta a la Paraula

Himne: Perdre'ns en tu

Lletra: E. Cortés Música: J. i M. Weira

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

Anuncis

Himne: Coral d'epifania: "Oh, bon Déu meu"

Lletra: J. Pallàs Música: J. S. Bach

Benedicció

Postludi: Sanna, sannanina.

Litúrgia: Anna Guinot

Música: Pizzicato

Diaques: Cristina Akamba – Elisabet Cortés

Retransmissió: Anna Guinot, Jordi Pérez, Alícia Pallàs

Predicació: Víctor Hernández

Lectures: Rubén Pallàs

Butlletí: Daniel Paül

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org – **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Banc Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367

AGENDA

Setmana de pregària per la Unitat:

- Dijous 23, pregària amb la Parròquia del Carme, a les 18:30h

- Divendres 24, pregària a la Catedral de Sant Feliu, a les 19h.

- Dissabte 25, pregària de l'EEC a Tallers, a les 19h.

• El proper Consell d'església serà el diumenge 26 de gener, a les 8:30h.

• La nostra pastora estarà reunida amb la Comissió Permanent, del 30 de gener a l'1 de febrer.

• El dissabte 1 de febrer es farà l'ordenació del candidat al ministeri pastoral, Sergio Simino, a l'església de la Resurrecció, a Madrid.

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1963 del 19 de gener 2025

Un altre camí

La violència sembla omnipresent a la nostra societat, com si en fos un marcador. Violència amb armes en guerres que tenen repercussions fins i tot a casa, però també en tràfic de tota mena inclòs el de drogues que continua causant víctimes... Violència en les relacions socials, violència a les dones i minories, assetjament a les escoles i altres llocs cap a aquells que no són del nostre col·lectiu... cap a qui no compleix els criteris habituals.

Violència en política quan els debats se'ls descontrolen, els insults volen... quan els polítics haurien de donar exemple més que conformar-se amb el motlle de la societat. Pel que fa a les religions, tampoc no són exemplars des de fa temps –si ho van ser mai? No hi ha en elles una forma de violència encara que només sigui en el desig de cadascun de reivindicar ser autèntic?

Tanmateix, a l'Evangeli de Mateu, el primer ensenyament real de Jesús constitueix el que comunament s'anomena el Sermó de la Muntanya. Comprèn els capítols del 5 al 7. Jesús puja a la muntanya, s'asseu com un mestre de saviesa per sobre dels seus deixebles i comença a ensenyar-los. Primer pronuncia les benaurances, després s'adreça als seus oients per dir-los que són la sal de la terra i la llum del món. Aleshores planteja el seu principal argument: no va venir a abolir la llei, sinó a complir-la, i fins i tot el més petit dels manaments no ha de ser retirat. Després, entra en el comentari de la Llei de la qual agafarà diversos dels articles per desenvolupar-los.

Comença amb l'assassinat. No mataràs. I Jesús empeny el manament encara més enllà del que s'entén habitualment: "Doncs jo us dic: el qui s'irriti amb el seu germà serà condemnat pel tribunal. El qui l'insulti serà condemnat davant el Sanedrí, i el qui el maleeixi acabarà al foc de l'infern". Enuig, insult... coses banals avui, quasi innòcues. Aquí Jesús els situa al nivell de l'assassinat, la violència suprema. Per a què? Perquè enfadar-se amb algú, proferir un insult, és considerar que la persona que tens davant no és digna de ser... un ésser humà. L'està degradant una mica, molt... com una boja. No és reconèixer el mateix estatus que un mateix. Per tant es considera inferior. Tot racisme i ostracisme parteix d'allà, d'una degradació: "no ets res, no ets quasi res, ets menys que res"... El llenguatge popular diu molt. Però la degradació extrema no és el que consisteix a afirmar que aquesta o aquella persona no és digna de viure? O quan la degradació condueix a l'exclusió definitiva. L'assassinat truca a la porta del que fa un insult.

Avui, ho sabem bé, les paraules poden matar amb més seguretat que una pistola, que un verí. Tenen dins d'elles el poder del bé i del mal, de fer el bé i el mal, de dir el bé -i aleshores és una benedicció- i dir el mal - llavors és una maledicció.

Valère Novarina, autora de teatre, fa un pas més escrivint: *La nostra carn física és la terra, però la nostra carn espiritual és la paraula: és el teixit, la textura, la gamma, la matèria de la nostra ment.*

La no-violència comença amb la de la paraula quan en realitat és qüestió del nostre esperit. La Paraula que va ser al principi, que està a cada principi, és creativa i no destructiva. És una obra de pau i no de violència. És el fruit de l'Esperit que plana sobre les aigües, sobre la carn física i li ofereix el futur. La violència no és inevitable. Hi ha un altre Camí de la Veritat i de la Vida que fa dels qui el segueixen la sal de la terra i la llum del món de què parla Jesús.

Bruneau Joussellin

Le Lien – Bulletin de l'Église Protestante de Bruxelles-Musée, 455

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Recordem en les nostres pregàries els germans que estan passant per dificultats de salut i també aquells que els cuiden. També dediquem un pensament especial a les persones que en tenen cura, amb amor i dedicació, perquè puguin continuar oferint el suport necessari. Que el Senyor els sostingui i els guï cap a una recuperació ràpida i plena.

CISTELLA SOLIDÀRIA

Com molts ja sabeu, els nostres amics del "Chiringuito" poden seguir al peu del canó, preparant més paperassa. Segueixen ajudant en tot el que poden a tothom que arriba a les seves portes. Segueixen necessitant roba d'abric. Fa molt de fred i farem una compra de paper de cuina, llaunes de tonyina i/o sardines i alguna cosa urgent que segur que sorgirà. No deixem de pregar per ells. Son temps molt complicats i la seva feina es molt feixuga. Gràcies!!!! És la paraula que més utilitzen quan s'emporten tot el que tenim per a ells.

LA MONEDA MÉS PETITA

Ja fa uns quants anys que recollim la moneda més petita del nostre país, això es el cèntim, dos cèntims, cinc cèntims...diguem les monedes de coure, els hi anem portant a la Glòria Castell i ella les canvia al banc i les entrega a l'ofrena que es recull a la reunió de pregària que té lloc cada any el primer divendres del mes de març. Enguany serà per un projecte que fan les dones a les illes Cook, que es troben a l'Oceà Pacífic. Cal que no ens quedem les monedes a les butxaques ni al fons del moneder, recolliu-les i porteu-les, son monedes petites, però juntes poden fer molt. Gràcies.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de youtube a les 11.00

<https://www.youtube.com/live/YhW-oiO1r8Q?si=l6a7sFIHktCtPWFL>

També podeu tornar a veure el culte o veure els cultes anteriors a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org